

DE NEDERLANDSCHE JOURNALIST

ORGAAN VAN HET VERBOND VAN NEDERLANDSCHE JOURNALISTEN

VERANTWOORDELIJK HOOFDREDACTEUR: J. LEARBUCH

DIT BLAD VERSCHIJNT TWEEMAAL PER MAAND

ADRES VOOR REDACTIE EN ADMINISTRATIE:

J. P. COENSTRAAT 3, 'S-GRAVENHAGE, TEL. 720070*

2e JAARGANG, No. 9

BLOEIMAAND (MEI) 1942

NADruk, OOK VAN GEDEELTEN, SLECHTS GEOORLOOFD NA TOESTEMMING VAN DE REDACTIE

De taak

DER FRIESCHE PERS IN DEZEN TIJD

Oogenshijnlijk moet het in dezen tijd niet gemakkelijk vallen om te spreken over de taak van de Pers; immers wij zijn een Pers in banden.

Dat kan onomwonden in 't openbaar gezegd worden, omdat het in de tegenwoordige verhoudingen de natuurlijkste zaak ter wereld is.

Op lastgeving der toenmalige Nederlandsche regering heeft het Nederlandsche leger, dus het Nederlandsche volk, zich onvoorwaardelijk overgegeven. Daarmede is aan alle Nederlanders last gegeven om zich te stellen onder de oorlogsnoodzaak van het Duitse volk en alle vrijheidsbependingen, die dit noodwendig medebrengt, zonder verzet te dulden. Dat hiertoe ook de inperking van de persvrijheid behoort, ligt voor de hand. Geen enkele Nederlander is vrij zolang de vrede niet weer hersteld is; hoe zou de Pers, één der gewichtigste uitingen van het volksleven dan wel vrij kunnen zijn!

Wij zijn dus een Pers in banden. Op dien grondslag hebben wij onze taak in te stellen en uit te voeren.

Dit te erkennen is geen schande. Schande zou het zijn als wij aan de inperking van onze vrijheid de vrijheid zouden willen ontleenen, om af te zien van onze journalistieke plicht en verantwoordelijkheid tegenover ons volk en wij ons slechts bepaalden tot gehoorzaamheid zonder meer, met de uitvlucht: „Als het misloopt, is het onze schuld tenminste niet, want wij hebben ons er buiten gehouden.” — Wie zoo denkt en daarbij een eerlijk mensch wil blijven, die moet zich onmiddellijk uit het journalistenberoep terugtrekken.

Want thans juist meer dan ooit rust op den journalist de plicht om zich zelf persoonlijk in zijn arbeid

mede verantwoordelijk te gevoelen voor het welzijn van zijn volk en van zijn land.

De vraag die ons vroeger wel bezighield: — is de taak der journalistiek louter en alleen die van nieuwsgeven of daarnaast ook die van voorlichting en volksoopvoeding? — heeft thans geen reden van bestaan meer. Zonder nieuws kan een volk leven en gezond zijn; de kunstmatig aangekweekte nieuwshonger is een ontardingsverschijnsel als gevolg van de moderne cultuurloosheid; maar een volk dat zonder leidende voorlichting stuurloos is overgeleverd aan de verderfelijke invloeden, die er vooral in oorlogstijd op inwerken, gaat zijn ondergang tegemoet.

Onze eerste taak in dezen tijd is: het behoeden en versterken van de geestelijke volksgezondheid.

Al zijn wij niet oorlogvoerend, toch staat ons volk dag in dag uit bloot aan de uitwerking van het gruwelijkste der moderne oorlogswapenen: de propagandistische leugen. Verderfelijker en afschuwelijker dan bommen en granaten is dit wapen, want het verderft niet het lichaam, maar de ziel.

Ons volk verkeert in geestelijken nood. Geen enkele journalist kan daar blind voor zijn; want tot de elementaire plichten der journalistiek behoort immers om voortdurend den volksgeest en de volksstemming te peilen om daarmede in het werk rekening te kunnen houden.

Rondom ontwaart men in dezen tijd een ontstellende geestesverwarring; een pathologische verschuiving logisch oordeelen, ook bij intellectueel hoog ontwikkelde menschen van wie vroeger nooit eenige geestelijke afwijking gebleken is. De kwaal zit in de lucht. Een groot deel van ons volk lijdt aan een

gemoedsvergiftiging, die alle bewustzijns- en levensgebieden dreigt aan te tasten en te overschaduwen.

De oorzaken daarvan zijn bekend; zij zijn velerlei en zoowel van buitenlandschen als van binnenlandschen oorsprong. Niet ieder echter stelt zich de mogelijke gevolgen helder voor oogen. Toch is zulks juist voor ons Friezen noodzakelijk; want hier in Friesland kunnen die gevolgen ernstiger zijn dan b.v. in Holland.

De Friezen hebben den naam van nuchtere verstandelijk levende menschen te zijn; ook in dezen tijd; de stemming is hier bezadigder en rustiger dan in Holland. Maar men moet zich in deze kalme oppervlakte niet vergissen. De Noorderling schuwt het openlijk uiten van zijn gevoelens, maar hij beleeft ze des te dieper en hij ondergaat er veel langer de nawerking van dan zijn warmbloediger volksgenooten. Juist deze diepe inwerking en lange nawerking kunnen hier in het Noorden funest worden. Het gevaar is niet denkbeeldig, dat een betrekkelijk groot aantal van deze geestelijk-oorlogsgewonden niet weer geheel zal herstellen; dat ook nadat de vrede is weergekeerd hun vermogen tot logisch zuiver oordeelen gestoord zal blijven; dat zij voor zich zelf en voor de gemeenschap een blijvende last zullen worden, als zij niet tijdig uit hun verwarring worden losgerukt of losgeweekt.

Dit gevaar te helpen bestrijden is mede de taak van de Pers. Een uiterst zware en een ondankbare taak. Zoo zwaar omdat het meest demonische van alle oorlogswapenen door de enorme publiciteitsmogelijkheden der moderne techniek een schier onbepaalde draagwijdte heeft; slechts als de Pers haar geheele apparaat in den vollen omvang dag in dag uit in dienst stelt om het volk de nuchtere waarheid der feiten voor oogen te stellen is doelmatig verweer tegen dit wapen mogelijk. En dat verweer heeft ook dan nog alleen kans van slagen, als het gevoerd wordt met de volledige persoonlijke overtuigingskracht van den journalist er achter.

Over de ondankbaarheid van deze taak kan hier gezwegen worden. Zij mag er ons niet van weerhouden om onzen lezers, dwars tegen allen schijn in, telkens weer den spiegel der feiten voor te houden; om zelf telkens weer boven de omstandigheden en de tegenstellingen uit te klimmen teneinde zelf tot een weloverwogen, zoo goed mogelijk gefundeerd oordeel te kunnen komen als grondslag van onze voorlichting.

De eerste plicht van den journalist in den dienst aan zijn volk is: er voor te waken dat hij zelf geestelijk gezond blijft.

Onze tweede taak ligt op het terrein der handhaving en versterking van onze volkskracht. En hier is het, dat juist in Gewestelijk verband zooveel kan worden gedaan, vooral hier in Friesland.

Het Friesche volk, in grooten samenhang gezien,

is als volk van boeren en schippers door alle eeuwen heen een niet uit te putten krachtbron voor het Nederlandsche volk geweest. De wortels van den Nederlandschen staat liggen in Frieschen bodem; Friesche scheepvaart en handel hebben de wegen bereid en den grondslag gelegd voor den lateren Nederlandschen wereldhandel; van het begin onzer geschiedenis af tot aan den tegenwoordigen tijd toe hebben onderscheidene malen nieuw ontsprongen geestelijke, zedelijke en politieke bewegingen en stroomingen eerst in Friesland een zoodanige potentie verkregen, dat zij daarna het geheele Nederlandsche volk konden beïnvloeden en bevruchten.

De oorzaak daarvan ligt eenerzijds in de eigenaardigheden van het Friesche volkskarakter, anderzijds en misschien in nog grootere mate in het sterk ontwikkelde nationaliteitsbewustzijn, dat de Friezen van de overige Nederlanders onderscheidt.

Dit Friesche volksbesef te hoeden en te versterken is mede de taak van de Nederlandsche pers in Friesland. Eerbied te wekken voor het volkseigene, het bevorderen der ontwikkeling van de karakteristieke volkscultuur, mede te strijden als het moet voor het ongeschonden behoud van het Friesche volkswezen in zijn grooten rijkdom van uitingen en voor de erkenning ervan in het verband van Nederlands volk en staat, dat alles is ook thans, ja thans zelfs meer nog dan vroeger, mede de taak van onze Gewestelijke Pers. Niet in de eerste plaats om Friesland zelf; een dergelijk egoïstisch doel zou het Friesche volk onwaardig zijn. Maar omdat een krachtig levend Friesch volk een levensvoorwaarde is voor het Nederlandsche volk in zijn geheel.

Als derde taak van de journalistiek in dezen tijd mag genoemd worden het medewerken tot de handhaving van orde en rust; van gemoedsrust in de eerste plaats.

Een verkeerd geleide Pers, door louter winstbejag gedreven, heeft zich in het verleden zwaar aan de volksgemeenschap bezondigd door toe te geven aan sensatiezucht en ongezonder prikkelhonger. Gelukkig mogen we van ons zelf in dezen kring getuigen, dat wij ons steeds daarvan zooveel mogelijk verre hebben gehouden. Maar deze tijd vergt meer van ons dan onthouding alleen.

In den nood, waarin ons volk verkeert, hebben wij positief bij te dragen tot de handhaving van een rustige evenwichtige volkshouding, zoowel innerlijk als uiterlijk. Onrust en onevenwichtigheid leiden tot krachtsverspilling en als er iets is waarop we thans zuinig moeten zijn, dan is het wel onze volkskracht. Dwaze geruchten, wilde kritiek, opzettelijke vreesaanjaging zijn oorzaak dat een groot deel van ons volk zijn geestkracht nutteloos verspilt in noodeloos verweer tegen hersenschimmige gevaren. De krant heeft in dezen tijd te zijn een rustige pool in de woeling der volksdriften.

Dat zijn drie gewichtige journalistieke taken voor het heden. Maar er is nog een vierde, van nog grooter belang, doch die niet op de juiste wijze vervuld kan worden, als aan deze eerste drie niet wordt voldaan. Die taak is: ons volk voor te bereiden op de toekomst. Een zeer moeilijke en hoogst verantwoordelijke taak die het uiterste vergt aan takt, beleid, geduld en ook aan zelfopoffering. Maar daarnaast ook een plicht, dien niemand onzer uit den weg kan gaan.

De noodzaak van takt en beleid zal medebrengen, dat ieder onzer zich bij het volvoeren van deze taak in 't bijzonder heeft in te stellen op de behoefte, de mogelijkheden, de geaardheid, het bevattingsvermogen van eigen lezerskring. Daardoor zal de een het zus, de ander het zoo doen. Maar allen zullen wij één en hetzelfde doel voor oogen moeten houden en wel dit:

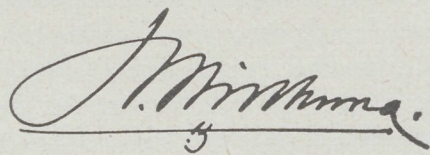
dat het Friesche volk als onverbrekkelijk want biologisch en historisch met levend bindweefsel innig saamgegroeid deel van het Nederlandsche volk, in het nieuwe Europa dat thans in bangen nood bezig is zich te vormen, een eervolle plaats kan innemen, die in overeenstemming is met den zin zijner tweeduizendjarige geschiedenis van vrije stam onder de Germaansche volken.

Het volk der vrije Friezen.

En in zijn dienst een Pers in banden!

Een tegenstelling? Neen. Want de Friesche vrijheid is een geestelijke vrijheid en het ligt aan ons zelf of de banden die ons thans binden ons geestelijk zullen knellen of bevrijden.

Vrijmaken kan die band ons wanneer wij hem door eigen innerlijke omstelling omvormen tot een band, die ons samenbindt tot een hechte gemeenschap, waarin de oude Germaansche en dus ook Friesche leuze geldt: één voor allen en allen voor één!

W. HIELKEMA.

Aanbieding gevraagd

van natuur- en jachtfoto's,
vervaardigd door erkende
fotoverslaggevers

Brieven onder nr. 38 bur. v. d. blad, J. P. Coenstraat 3

Opleiding

IN SPANJE BEGONNEN

Met de geleidelijke ordening van de toestanden in Spanje is ook de opleiding van journalisten ter hand genomen. Deze is weliswaar nog op zeer beperkten voet georganiseerd, doch verdient vooral de aandacht door den merkwaardigen opzet.

Op 24 Augustus 1941 droeg de minister van Binnenlandsche Zaken aan het onder zijn departement ressorteerende Algemeene Directoraat van de Pers op om jaarlijks twee opleidingscursussen voor journalisten te doen houden. De eerste cursus heeft reeds van begin October 1941 tot einde Februari 1942 plaats gevonden in algemeen universitair verband, omdat een dagbladwetenschappelijke afdeling van de literaire faculteit nog niet was gevormd. Als leerkrachten traden grootendeels professoren en een aantal practici op.

Als leerling werden alleen de bezitters van een universitair graad en actieve officieren toegelaten, die aan een vergelijkend examen werden onderworpen. Van de 178 gegadigden zijn er 20 voor den cursus ingeschreven, omdat men het aantal cursisten bij voorbaat beperkt wilde houden. Na de leergangen met goed resultaat te hebben gevolgd en drie maanden aan daartoe aangewezen dagbladen te hebben gewerkt, hebben de leerlingen recht op inschrijving in het beroepsregister voor journalisten, mits zij aantoonen aan een openbare school in twee moderne talen examenen te hebben gedaan.

De leervakken van den cursus waren de volgende: algemeene moderne geschiedenis, geschiedenis der verdragen, aesthetiek, literatuurgeschiedenis, beginselen der wijsbegeerte, logica, grondbeginselen der politieke wetenschap, bestuursrecht, volkenrecht, perswetgeving, typografie, redactioneele techniek (redigeeren, berichten, reportage, opmaak), algemeene ethiek en beroepsmoraal. Stenografie is een facultatief vak.

Het tijdschrift Zeitungswissenschaft, dat bovenstaande gegevens publiceert, nadat verleden jaar hier te lande de instelling van den cursus bekend was geworden, ofschoon nadere bijzonderheden tot dusverre ontbraken, acht de beschreven regeling een onvoldoende oplossing voor het vraagstuk der opleiding in Spanje.

Voor Nederland ware een regeling, zooals beschreven in dit blad (November 1941 en Februari 1942 no. 3) zeker wel meer geschikt.

Bn.

De vakgroep Sport

in nieuwe banen

Er is een nieuwe geest gevaren in de Vakgroep Sport. Dat kwam duidelijk tot uiting op de bijeenkomst, welke Woensdag j.l. in den nieuwen stadschouwburg te Utrecht werd gehouden en waarin de verbondsvoorzitter, de heer P. J. van Megchelen, den nieuwen leider collega K. J. Keers, alsmede zijn adviseurs de collega's O. Kniep, G. H. Oberink en A. C. Veraart officieel installeerde. Na de lange periode van afwachten en stilzitten, was het begrijpelijk, dat de belangstelling voor deze bijeenkomst groot was. Vooral ging deze belangstelling uit naar hetgeen de nieuwe leider bij zijn installatie te vertellen zou hebben. Na een inleiding van den Verbondsvoorzitter, die speciaal wees op het groote belang van een behoorlijke activiteit van de sportjournalisten en de wenschelijkheid om zich hierbij ook meer bezig te houden met de lichamelijke opvoeding in het algemeen, hield collega Keers de volgende uiteenzetting.

Langen tijd bezette de sportjournalist op de dagbladredacties een uitzonderlijke plaats. Men beschouwde hem als een journalist met dezelfde gering-schatting voor zijn capaciteiten en werk als voor de rubriek zelf. Pas toen de dagblad-directies gingen bemerken, dat uit financieel oogpunt deze rubriek een steunpilaar werd van de krant, kwam hierin verandering. Ondanks deze verandering zijn wij evenwel nog lang niet op de plaats, waarop wij recht hebben.

Op het gebied van ons nationale sportleven is thans een kentering merkbaar. Een kentering, welke groote gevolgen en veranderingen met zich mede zal brengen. Hoe hardnekkig wij ook vasthouden aan het verleden, op sportgebied zullen wij moeten erkennen, dat wij ons moeten losmaken van dit verleden, omdat de tijd, welke nu is aangebroken, gunstig is om te komen tot een gezonde ontwikkeling van de sport in het algemeen. Niemand zal dit kunnen ontkennen en al waren de oorlogsdagen niet over ons land gekomen, dan zou deze kentering op sportgebied en op het gebied van de lichamelijke opvoeding ook zijn gekomen. Zouden wij er dan bezwaar tegen hebben gehad? Toch zeker niemand! Daarom vertrouw ik, dat iedereen met de beste bedoelingen bezielde, zonder zijn persoonlijke gevoelens te kwetsen, op ons terrein zal kunnen medewerken in het belang van ons geheele nationale sportleven en niet minder in het belang van de vakgroep sport, de wettig erkende vakorganisatie van sportjournalisten in Nederland. De toekomst zal moeten bewijzen, dat de opbouw van het Nederlandsche sportleven en onze vakgroep een gebeurtenis is van diep ingrijpende en verstrekkende beteekenis voor ons Nederlandsche volk. Zoo zal de vakgroep, wanneer deze zich eenmaal als een in het omvangrijke en veelzijdige sportleven wortelend levend organisme, tot

Nederlandsche sportleven mede tot ongekenden bloei een volledige werkzaamheid heeft ontplooid, het brengen. Daarvoor zal evenwel gewerkt moeten worden. Zeer terecht heeft dan ook de voorzitter van het Verbond het noodzakelijk geoordeeld, die maatregelen te treffen, welke noodig zijn om de juiste activiteit in de vakgroep sport te brengen. Dat werk van de vakgroep moet zoodanig zijn, dat daardoor niet alleen de organisatie van sportjournalisten doch de sportjournalist zelf in onze maatschappelijke samenleving een betere plaats zal kunnen gaan innemen dan in het verleden. Immers, wanneer de sociaal-economische positie van de sportjournalisten door de vakgroep zoodanig verzorgd en verzekerd wordt, dat deze journalisten hun aandacht en toewijding, in plaats van aan hun nijpend en onzeker bestaan aan hun taak als opvoeder van ons volk kunnen besteden, dan is daarmee meer bereikt en te beleven dan vroeger door de sportjournalisten als onbereikbaar ideaal vergeefs gedroomd werd. Want niet alleen de sociale positie van den sportjournalist, maar tegelijk ook het belang van het sportleven van onze landgenooten, van Nederland, wordt zodoende bevorderd. En zoo is naar mijn overtuiging voor de vakgroep de in het beginsel beste en zekerste weg naar het doel: eerst het noodige, dan het andere, d.w.z. eerst het sociaal-economische, daarna het andere. Niet omdat het ééne meer noodig is dan het andere, maar eenvoudig, omdat het eene noodzakelijk is om tot een betere ontwikkeling van het andere te komen. Dus eerst een gezonde, sociaal-economische opbouw.

Bij de reorganisatie van de dagbladpers, die zich momenteel voltrekt, is bepaald, dat een van de voornaamste eischen bij de stichting of instandhouding van een dagblad zal zijn de aanstelling van een beroepsjournalist als sportredacteur, overeenkomstig de vastgestelde salarissenormen. Zooiets hebben wij in het verleden nooit durven hopen. U ziet dus hoe noodzakelijk het is, dat wij nu de handen aan den ploeg slaan. Een niet minder verheugend resultaat heb ik kunnen bereiken in overleg met den Nederlandschen Omroep, afdeling Sport en Opvoeding, dat in den vervolge bij het brengen van sportreportages in ons land terdege rekening zal worden gehouden met de mogelijkheid daarbij op de eerste plaats gebruik te maken van ter plaatse goed georiënteerde sportjournalisten.

De sportjournalist zal in de toekomst in de groote vraagstukken, welke zich op sportgebied voordoen, ook gekend worden. Het contact tusschen de sportautoriteiten en de vakgroep zal, in tegenstelling tot vroeger, zeer hecht worden, omdat die sportautoriteiten thans inzien, dat alleen met een gezonde samenwerking in het algemeen belang iets goeds bereikt kan worden. Voor alles zal ik daarbij dan ook waken voor de goede voorlichting van ieder onzer. Tot dat doel heb ik reeds tal van besprekingen gevoerd om te komen tot een betere voorlichting van de leden van

de vakgroep, een van de noodzakelijkste eischen om te komen tot nuttig en practisch werk in de toekomst.

Wij leven op het oogenblik in een tijdsbestek, waarin het moreele leven als gevolg van den funesten invloed der krijgsverrichtingen een geweldigen klap heeft gekregen. Dat is het duidelijkste merkbaar bij onze jeugd. Reeds zijn door de overheidsinstanties incidenteel maatregelen getroffen om aan deze groote moreele inzinking paal en perk te stellen, doch wij weten maar al te goed, dat deze maatregelen slechts lapmiddelen zijn en hoofdzakelijk neerkomen op hetgeen wij het beste uitgedrukt zien in het Hollandsche spreekwoord: Hier dempt men den put, nadat het kalf verdronken is. Geen minderjarige meisjes des avonds in café's. Er zijn er nu al genoeg terecht gekomen in tehuizen voor ongehuwde moeders en ziekenhuizen. Zoo mag het niet blijven. Voor ons is de schoone taak weggelegd, de jeugd van heden op te vangen en in het gareel te houden. Dat is lang geen gemakkelijke taak. Daarvoor zal het noodig zijn, dat wij er angstvallig voor waken, dat geen vreemde elementen invloed krijgen op de uitoefening van deze belangrijke taak. Daarom is het noodig, dat wij ons voor alles bezinnen, op welke wijze dit groote belang voor onze jeugd, en in het algemeen voor de toekomst, van ons land, het beste gediend kan worden. Wij begaan een groote fout, wanneer wij daarbij uitgaan van het standpunt, dat wij daarmede niets te maken zouden hebben. Ieder onzer kan aan deze schoone taak zijn volledige medewerking verleenen en is dat zelfs verplicht, wanneer hij deze belangrijke kwestie op de juiste waarde weet te schatten. Het ligt dan ook in mijn bedoeling dit punt speciaal voor te leggen aan de hiervoor verantwoordelijke autoriteiten. Reeds heb ik hierover met verschillende instanties gesproken, waarbij mij is gebleken, dat allen, zonder uitzondering, gaarne bereid zijn om zoo spoedig mogelijk te komen tot de gewenschte oplossing. Hoe deze oplossing gevonden moet worden? Ziedaar nog een belangrijke vraag, waarover wij ons zullen moeten uitspreken en waarbij wij in onderlinge bespreking en gedachtenwisseling tot een goed resultaat zullen kunnen komen. Het ligt dan ook in mijn bedoeling, binnen afzienbaren tijd te komen tot een studieconferentie van enkele dagen, waarbij U allen zult worden uitgenoodigd om kosteloos in een mooie omgeving te verblijven en daar onderling van gedachten te wisselen over de bijzondere vraagstukken, betrekking hebbende op ons nationale sportleven en de lichamelijke opvoeding in het algemeen. Wij hebben gezien hoe na den grooten wereldoorlog van 1914—'18 het juist de sport is geweest, die de jeugd der verschillende landen reeds vrij spoedig in sportieven en eerlijken kamp bijeenbracht. Wij hebben hiervan de bekroning gezien op de Olympische Spelen, o.a. 6 jaar na den oorlog in Antwerpen en later in ons eigen land, in Amsterdam. Toen heeft de Sportpers zich niet met dit

probleem bezig gehouden. Thans staan de zaken anders. Wij willen klaar zijn om nog in het jaar waarop de vrede zal zijn gesloten, een vredelievende wapenschouw te houden van de jeugd van de geheele wereld. Daarom moeten wij het internationaal contact levendig houden.

Daar heeft de jeugd van de geheele wereld getuigenis afgelegd van haar wil om te komen tot een sportieve verbroedering. Met dat ideaal voor oogen moeten wij thans aanpakken om dat gezonde begrip bij onze jeugd levendig te houden, of daar, waar het nog niet voldoende bekend is, te propageeren en ten slotte, waar het als gevolg van de huidige tijdsomstandigheden dreigt te verzwakken, nieuw leven in te blazen. Zoo moeten wij onze taak zien, opdat alle volkeren door middel van de sport elkander wederom zullen leeren waardeeren en hoogachten. Zoo werken wij dan mede aan den wederopbouw van het idividu in onze maatschappelijke samenleving. Zoo en niet anders, zal het mogelijk zijn te behouden, wat onze voorouders ons als kostbaar pand hebben achtergelaten met de verplichting, dat wij dit kostbare pand met zorg hebben te bewaren en aan ons nageslacht tot nog rijpere ontwikkeling gebracht over te leveren.

Ik zou in mijn opdracht te kort schieten, wanneer ik bij deze gelegenheid ook niet de aandacht vestigde op de noodzakelijkheid om te komen tot een betere solidariteit tusschen de collega's van onze vakgroep. De tijd van de suprematie der groote bladen is voorbij. Ieder van ons, aan welk blad of voor welke periodiek hij ook werkt, heeft een even belangrijke taak te vervullen.

Een goed geschreven sportartikel behoudt zijn waarde, of het nu geschreven is voor een groot dagblad met duizenden abonnementen of voor een provincieblad, dat meer regionaal wordt gelezen. Wij moeten achtung hebben voor elkanders werk en daarbij, indien noodig, elkander steunen om tot het gewenschte resultaat te komen. Onze vakgroep omvat slechts een klein gedeelte van alle Nederlandsche journalisten. Wij moeten ons dat goed voor oogen houden. Willen wij dus practisch werken in de toekomst, dan is het noodig, dat iedereen hard meewerkt om tot dat gestelde doel te komen. Daarbij zal het geen verschil uitmaken of men redacteur is van een groot dagblad of een bescheiden functie inneemt als rubriekredacteur bij een kleinere krant. De steun van ieder onzer is onontbeerlijk om tot het gestelde doel te komen. In onze kleine groep kan niemand gemist worden en degeen, die van oordeel is, dat zijn hulp overbodig is, die oordeelt onjuist. Een ieder zal dus moeten meehelpen, waarbij dan alleen het gewenschte doel kan worden bereikt, indien hierbij de juiste eensgezindheid wordt bereikt. Ik wil hiermede zeggen, dat het voor alles dan noodzakelijk is, dat wij eensgezind samenwerken tot het bereiken van het voor oogen gestelde doel. Dat hierbij een zekere leiding

onontbeerlijk is zal ieder Uwer gemakkelijk begrijpen. Men zal het deze leiding evenwel niet kwalijk mogen nemen, dat deze zich het recht toeëigent hierbij een dusdanige contrôle toe te passen, dat elementen, die in strijd handelen met het algemeene sportieve belang en in het bijzonder in strijd met de belangen onzer sportcollega's, terstond ter verantwoording geroepen kunnen worden en indien noodzakelijk uit het vak verwijderd. Gelukkig zal zooiets zich niet gemakkelijk voordoen, doch reeds onlangs heeft de voorzitter van het Verbond zeer terecht een zich noemenden sportcollega het verder werken belet.

In verband met onze toekomstige taak in het nationale sportleven kunnen wij ons evenwel in de toekomst niet isoleeren. Reeds nu kan ik U ook mededeelen dat de volgende week door de vakgroep opnieuw een samenkomst is belegd, welke naast een officieel karakter ook nog een meer openbaar karakter zal dragen. U allen hebt ongetwijfeld reeds veel gehoord van den persoon van dr. Hermann Harster, den persoonlijke sport- en persreferent van den Rijkscommissaris, die zich bijzonder interesseert voor het sportleven. Als oud-collega en een der organisatoren van de Olympische winterspelen in Garmisch Partenkirchen zult U het hem ook niet kwalijk kunnen nemen, dat hij, ondanks zijn zeer drukke werkzaamheden op het Rijkscommissariaat, met belangstelling ons werk gadeslaat en er ten eerste op gesteld is eens persoonlijk in contact te treden met U allen. Tot dat doel heb ik een grootsche bijeenkomst georganiseerd, welke gehouden zal worden op Woensdag 20 Mei a.s., des middags 3 uur te Den Haag, waarop U allen zult worden uitgenoodigd tezamen met alle voorzitters der officieel erkende sportbonden. Dat de aanwezigheid van U allen daar dringend gewenscht is zal ik U niet nader behoeven uiteen te zetten. Op deze bijeenkomst zal dr. Harster persoonlijk het woord tot U richten, opdat U aan de hand van hetgeen hij U allen zal mededeelen, een persoonlijke conclusie zult kunnen trekken niet alleen ten aanzien van zijn persoon, doch ook ten aanzien van zijn plannen voor ons nationale sportleven.

Oude nummers van De Nederlandsche Journalist

In het archief van het Verbond blijkt nog slechts een enkel exemplaar aanwezig te zijn van No. 2 van den eersten jaargang (1941). Wellicht zijn er enkele leden, die hun eigen exemplaar wel aan het Verbond willen afstaan, opdat dit van den geheelen eersten jaargang eenige complete series kan laten inbinden. Doet de moeite eens goed te zoeken en het gevonden nummer op te sturen aan het Algemeen Secretariaat! Bij voorbaat dank!

Vacantie-toeslag!

Dat er op het oogenblik collega's zijn, die mij benijden, kan ik me voorstellen. Zij zitten met bergen copy, met belangrijk nieuws, met uitstekende artikelen, met goede ontspanningslectuur, met alles waardoor een krant de huisvriend, de iederen avond opnieuw verwachte gast wordt. En zij hebben geen papier.....

De radio, ja, die is niet aan oplage en papier gebonden. Geen problemen dus van 3 voorpagina's met verplicht en gewenscht nieuws. Daarom jaloersche collega's. Tot hen echter zeg ik: ook wij hebben moeilijkheden, al zijn zij dan niet van papierlijken aard. Toch doen wij ons werk met vreugde.

„.....En daar kwam weer een vel papier op mijn bureau”, zeide een hoofdredacteur dezer dagen tegen mij, nadat hij mij eerst voorgerekend had, hoe propvol iederen avond zijn 4 pagina's stonden. Toen het dan ook geen „nieuws-voor-de-krant” bleek, maar een vacantie-regeling voor zijn redacteurs, werd hij zeer mild gestemd, vond alles wat voorgesteld werd, goed. Ging zelfs een stapje verder!

En over dat stapje wilde ik nu graag iets zeggen, omdat hij gelijk had.

Wat is een vacantie zonder geld? Het is een auto zonder benzine of gas, een trein zonder kolen, een elektrische zonder stroom, een puntenkaart zonder punten. Je kunt er niets mee doen. Ja natuurlijk, thuis zitten..... Naar de radio luisteren en de krant lezen. Maar daarmee wordt de gewone dagelijkse sleur niet gebroken. En dat lijkt mij juist zoo belangrijk. Vooral voor ons journalisten.

Kunnen de meesten onzer echter met datgene wat zij maandelijks in handen krijgen, werkelijk *vacantie* nemen? Ik weet het, ons Verbond heeft al veel bereikt. Ook materieel. Maar vacantie kost veel. En dat vele kan van het gewone huishoudgeld niet af.

De Nederlandsche Omroep nu betaalt aan alle vaste werkers in zijn dienst één week salaris extra als vacantie-toeslag. Ook aan ons radio-journalisten. Er zijn vele kranten-directeuren in ons land, die dit niet doen. Misschien niet omdat zij niet weten (er niet aan denken) dat zoo iets mogelijk is! Hier hebben wij één voorbeeld. Natuurlijk zijn er verschillende krantenbedrijven, waar ook vacantie-geld gegeven wordt. Het zou echter prettig zijn te weten, dat alle collega's in den lande in dezelfde vreugde konden deelen.

Artikel 22 van het Journalistenbesluit, over de taak van het Verbond van Nederlandsche Journalisten, wijst onder meer op de sociale verzorging. Is op het punt van „vacantie-geld” al eens iets bereikt?

G. NOORDHUIS.

Hoofdredacteur B.N.O.

O F F I C I E E L E M E D E D E E L I N G E N

Lijst van de in de beroepslijst van het Verbond van Nederlandsche Journalisten ingeschreven Fotoverslaggevers

I. Zelfstandige Fotoverslaggevers voor actueele reportages.

(Vervangt de per 1 October 1941 gepubliceerde lijst met de daarop later aangebrachte wijzigingen.)

Bouvet, A. J. J.	Van Kinsbergenlaan 4	Velp
Brokken, B.	Paulus Potterstraat 21	Huizum (Fr.)
Brusse, A. J.	Kalanderstraat 4 A	Enschede
Brusse, H.	Kalanderstraat 4 A	Enschede
Brusse, S. G.	Loolaan 11	Apeldoorn
Buiten, K. van	Steenwijkerstraatweg 27	Meppel
Eijdsen Jr., A. A. van	Weteringschans 89	Amsterdam
Fellingma, J.	N.Z. Voorburgwal 256	Amsterdam
Folkers, E.	Ged. Zuiderdiep 12 B	Groningen
Griek, F. J.	Argonautenstraat 23 AIII	Amsterdam—Z.
Haas, K. J. de	Dickmansstraat 55	Haarlem
Hartgerink, M. J.	Goorscheweg 160	Diepenheim
Heukels, H.	Luttekestraat 4	Zwolle
Hofland, L. H.	Boomstraat 9	Utrecht
Jong, Joh. D. de	85	Oudkerk (Fr.)
Keijzer, A. Ph. de	Oude Gracht 362bis	Utrecht
Klaver, J.	Heulstraat 27	Rotterdam
Kramer Jr., C.	Schietbaanlaan 89 A	Rotterdam
Kuiper, J.	Kerkelaan C. 25	Hoogwoud (N.H.)
Meeussen, V. C. P.	Denneweg 43	Den Haag
Nieuwenhuijs, H. J. A.	Van Walbeekstraat 62I	Amsterdam
Peperkamp, A.	Santpoorterstraat 48	Haarlem
Schimmelpenningh, H. G. L.	Pletterijstraat 111	Den Haag
Schipper, J.	Lijnmarkt 9bis	Utrecht
Stapf, F. A.	Pieter de Hooghstraat 10	Amsterdam—Z.
Stevens, J. A.	Julianastraat 15	Haarlem
Stevens, J. C.	Borneolaan 18	Hilversum
Vries, H. de	Vlijtscheweg 6	Apeldoorn
Warburg, J. N.	Korte Houtstraat 25	Den Haag
Woudt, J.	Mariastraat 14	Koog a/d Zaan
Zeeegers, O. W.	O.Z. Voorburgwal 183III	Amsterdam
Zeylemaker, W. P.	Warnveldscheweg 45	Zutphen

II. In dienstverband werkzaam zijnde Fotoverslaggevers voor actueele reportages.

Bilsen, J. F. van	Kloveniersburgwal 103II	Amsterdam	Polygoon
Bloemers, G.	Terborgscheweg 41	Doetinchem	C. Misset
Borrius, J.	Admiralengracht 176II	Amsterdam	Stapf Bilderdienst
Brader, J. H. H.	Roothaanstraat 13	Venlo	Nwe Venlosche Crt.
Breijer, Ch.	Schinkelkade 27III	Amsterdam—W.	Arbeiderspers
Cino, G. H.	Keizersgracht 762	Amsterdam	Het Leven

Dellaert, J. F.	Badhuisstraat 5	Vlissingen	Spaarnestad
Geleedts, H.	v. d. Sluysstraat 34	Rotterdam	Rotterd. Nieuwsblad
Haan, F. C. de	2e Helmersstraat 22	Amsterdam	Pax Holland
Hasewinkel, J. H.	1e Dorpsstraat 16	Zeist	Nat. Jeugdstorm
Hoeven, J. van der	Ommoordscheweg 24	Hillegersberg	Arbeiderspers
Hof, E. A.	Provenierssingel 30	Rotterdam	Polygoon
Hofmeester, B.	Erasmusstraat 8 A	Rotterdam	Ned. Arbeids Dienst
Jacobsen, H. G.	Fred. Hendrikstraat 14	Doetinchem	C. Misset
Jong, J. J. M. de	Boerhaavelaan 34	Eindhoven	Spaarnestad
Kierdorff, C. A. M.	Celsiusstraat 125	Den Haag	Nwe Rotterd. Crt.
Koper, D.	Mauritsstraat 10	Utrecht	Nederl. Landstand
Leefflang, C. G.	Stadhoudersstraat 74	Rijswijk (Z.H.)	Het Paard
Meijer, T. A.	Stationsplein 33	Den Haag	Polygoon
Meijerink, H. B. A.	Nieuweweg 50	Doetinchem	C. Misset
Mol, W. F. M.	1e Helmersstraat 60 ^I	Amsterdam	Stapf Bilderdienst
Molkenboer, C. M. L.	Spiegelnisserkade 46	Rotterdam	Ned. Arbeids Dienst
Noske, J. D.	Fl. Versterstraat 15 ^I	Amsterdam—W.	Polygoon
Poll, W. v. d.	Alex. Numankade 27 ^{bis}	Utrecht	Fotod. der N.S.B.
Randen, P. R. A. v. d.	Leidschegracht 42	Amsterdam	Fellingaa
Randen, W. H. J. v. d.	Leidschegracht 42	Amsterdam	Spaarnestad
Sagers, H. M. E. F.	Ruysdaelstraat 93 ^{II}	Amsterdam	Polygoon
Scholte, D. M. J.	Zoutziederstraat 79	Rotterdam	Rotterd. Nieuwsblad
Smit, S. E.	Hobbemastraat 204	Den Haag	Schimmelpenningh
Spuls, L. J.	Molengrachtstraat 77	Breda	West-Brabant
Sterling, E.	Jasonstraat 20 ^I	Amsterdam	Telegraaf
Stolper, F.	Spoolderweg A 131 12	Zwollerkerspel	Zwolsche Courant
Swart, A. G.	Adm. de Ruyterweg 274 ^{hs}	Amsterdam—WII	Fotod. der N.S.B.
Thiery, H. M. H.	Stalbergweg 26	Venlo	Nwe Venlosche Crt.
Valks, H. J. M.	Emmakade 18 rood	Haarlem	Spaarnestad
Valks, J. C. F.	Assendorperplein 10 A	Zwolle	Heukels
Visser, E. H.	L. v. Meerdervoort 143	Den Haag	Het Paard
Vliet, A. van	Haarlemmerstraat 248	Leiden	Leidsch Dagblad
Vrijhof, J. A.	Sparrendaal 7	Rotterdam	Arbeiderspers
Wal, J. Th. A. v. d.	1e De Riemerstraat 7 B	Den Haag	Spaarnestad
Warburg, W. J.	Korte Houtstraat 25	Den Haag	Nederl. Landstand
Werf, F. F. v. d.	Kromme Nieuwe Gracht 15	Utrecht	Ned. Arbeids Dienst
Zeylemaker, J.	Kostverlorenstraat 25 ^{hs}	Amsterdam—W.	Polygoon
Zwaaneveldt, J. H.	Rhijnvis Feithstraat 33 ^{hs}	Amsterdam	Arbeiderspers

III. Zelfstandige Fotoverslaggevers, uitsluitend voor vervaardiging en levering van zgn. fotoseries.

Berg—de Haas, Mevrouw J. E. v. d.	Molenbochtplein 3	Tilburg
Dokter, C.	Rombout Hogerbeetsstraat 61	Amsterdam
Gazenbeek, Jac.	„De Woudduif“	Lunteren (Gld.)
Jonge, S. E. de	„De Valkerij“	Almelo
Kesler, J. W.	de Lairessestraat 120 B	Amsterdam—Z.
Rhijn, J. van	Heemraadssingel 277	Rotterdam
Steenkamp, B. J. J.	Nieuwe Meerdijk 252	Badhoevedorp
Stuvel, H. J.	Sparrelaan 66	Rijswijk (Z.H.)

IV. In dienstverband werkzaam zijnde Fotoverslaggevers, uitsluitend voor vervaardiging en levering van zgn. fotoseries.

Suchtelen, Jhr. W. van	Boschestraat 61	Scheveningen	I. P. & R. S.
------------------------	-----------------	--------------	---------------